

POLITECHNIKA ŚLĄSKA
WYDZIAŁ AUTOMATYKI, ELEKTRONIKI I INFORMATYKI

Projekt inżynierski

Edytor i aplikacja udostępniająca plany studiów

Autor: Łukasz Kulig, Krzysztof Sałajczyk
Kierujący pracą: dr inż. Robert Tutajewicz

Gliwice, styczeń 2011.

1. WSTĘP

Tematem pracy jest aplikacja, która ma za zadanie wspomagać proces tworzenia planów studiów, oraz umożliwiać przeglądanie już utworzonych planów.

Aplikacja powinna być podzielona na dwie części – część desktopową i część webową. Część desktopowa powinna umożliwiać zarządzanie planem (tworzenie i edycja), oraz zarządzaniem rzeczami potrzebnymi do tworzenia planu (zarządzanie przedmiotami, semestrami, wydziałami, kierunkami, typami przedmiotów, typami studiów, instytutami oraz specjalizacjami). Za zarządzanie każdym elementem odpowiedzialny jest osobny moduł. Każdy moduł zostanie opisany w kolejnych punktach.

Podczas tworzenia planu możliwe jest dodawanie komentarzy, które zawierają informacje o błędach, sugestiach, które pomagają osobie tworzącej plan. Możliwe jest także tworzenie planu na podstawie planu już zarchiwizowanego, czyli takiego, który już nie obowiązuje. Zarchiwizowany plan można tylko przeglądać, nie można go przywrócić. Zapewniona jest możliwość tworzenia reguł, które następnie są weryfikowane. Wyróżnionych jest 6 typów reguł (zostaną opisane w kolejnych punktach). Weryfikacja planu polega na sprawdzeniu czy dany plan spełnia utworzone dla niego reguły, jeżeli reguły zostały spełnione użytkownik dostaje stosownie poinformowany.

Prócz możliwości tworzenia planu, aplikacja zapewnia przeglądanie planu, a także wydruk gotowego planu. Poprzez wydruk rozumiany jest tutaj eksport planu do plików o formacie *.pdf oraz *.xml.

Zapewniony jest tzw. moduł bezpieczeństwa, jego zadaniem jest ograniczenie funkcji programu dla użytkownika o określonej roli. Rola jest to najprościej mówiąc zbiór uprawnień, według których włączane są odpowiednie funkcje programu. Każdy użytkownik jest przypisany do konkretnej roli, możliwe jest tworzenie własnej roli, dla której można sprecyzować funkcje programu, które mają być dostępne. Dostęp do programu przed niepowołanymi osobami jest zapewniony poprzez mechanizm logowania. Mechanizm ten umożliwia pracę tylko osobom, które posiadają konto.

Jest dostępny także moduł umożliwiający zarządzanie użytkownikami. Zapewnia on podstawowe funkcje takie jak wyświetlanie listy użytkowników, dodawanie, usuwanie i

edycję użytkowników. Poprzez edycję rozumiane są tutaj akcje zmiany hasła, loginu, adresu e-mail oraz roli. Domyślnie dostęp do tego modułu ma tylko administrator systemu.

Część webowa spełnia tylko funkcję prezentacji planu. Nie są dla niej zastosowane mechanizmy ochronne, tak jak w przypadku części desktopowej. Każdy ma dostęp do listy planów i może wybrać interesujący go plan w celu jego obejrzenia.

2. ANALIZA TEMATU

Naszym celem było stworzenie aplikacji, która wspomogłaby proces tworzenia planów studiów, oraz umożliwi przeglądanie już stworzonych planów. Próby znalezienia jakichkolwiek rozwiązań udostępniających podobną funkcjonalność spełzły na niczym. Prawdopodobnie wynika to z tego, iż jednostki uczelniane posiadają swoje własne oprogramowanie służące do tworzenia planów studiów i jest ono wykorzystywane w zamkniętym gronie. Na uczelniach technicznych może być ono stworzone przez pracowników, natomiast pozostałe uczelnie mogły zlecić stworzenie takiego oprogramowania firmom zewnętrznym. Całkiem możliwym jest również fakt, iż do tworzenia planów studiów nie jest wykorzystywane żadne oprogramowanie poza standardowym edytorem tekstu.

W naszej opinii aplikacja wspomagająca tworzenie planu studiów powinna działać niezależnie od typu uczelni (uczelnia techniczna, humanistyczna). Wiadomo, iż różnice pomiędzy typami uczelni są dość spore. Na przykład na uczelniach technicznych jednym z typów zajęć może być laboratorium, natomiast na uczelniach humanistycznych taki typ zajęć raczej nie występuje.

Analizując zadany temat doszliśmy do wniosku, iż nasza aplikacja powinna w jak największym stopniu pozwalać definiować plan. Nie chodzi tu tylko o listę przedmiotów na danym semestrze, ale również aplikacja powinna pozwalać definiować nowe wydziały, kierunki, typy przedmiotów, instytuty działające na danym wydziale, specjalizacje na danym kierunku, oraz semestry. Takie możliwości edycji są spowodowane tym, iż co roku są wprowadzane zmiany w jednostkach uczelnianych, tworzone są nowe kierunki, a czasem całe wydziały. Naszym zamierzeniem było stworzenie aplikacji, która pomimo zmian organizacyjnych nadal będzie mogła być wykorzystywana.

Analiza poszczególnych modułów zarządzających elementami składowymi planu:

- Moduł „Wydziały” – umożliwia tworzenie, edycję oraz usuwanie wydziałów; jeżeli wydział posiada jakieś kierunki, instytuty, lub plany studiów to nie jest możliwe jego usunięcie.
- Moduł „Kierunki” – umożliwia tworzenie, edycję, usuwanie kierunków i przypisywanie kierunków do wydziałów; jeżeli dany kierunek posiada jakieś plany to nie można go usunąć. Należy tutaj nadmienić, iż dany kierunek może być prowadzony na kilku wydziałach, np. kierunek Informatyka na Politechnice Śląskiej jest prowadzony między innymi na wydziale Automatyki Elektroniki i Informatyki oraz na wydziale Elektrycznym.
- Moduł „Typy przedmiotów” – tworzenie, edycja usuwanie typów przedmiotów; jeżeli w jakimś planie istnieje przedmiot danego typu to nie można tego typu usunąć. Moduł ten ma na celu pozwolenie użytkownikowi na definiowanie dowolnych typów przedmiotów, np. na uczelniach humanistycznych typ „Laboratorium” nie wydaje się być potrzebnym, natomiast „Zajęcia językowe” już mogą wystąpić.
- Moduł „Typy studiów” – pozwala na tworzenie, edycję i usuwanie typów studiów. Moduł ten wprowadza możliwość tworzenia osobnych planów dla konkretnego kierunku na konkretnym wydziale, ale dla osobnych typów studiów, np. wieczorowych i dziennych.
- Moduł „Instytuty” – umożliwia edycję, tworzenie i usuwanie instytutów oraz przypisywanie instytutów do wydziałów. Podobnie jak w przypadku kierunków tak i tutaj instytut o danej nazwie może działać na więcej niż jednym wydziale.
- Moduł „Specjalizacje” – pozwala na tworzenie i edycję specjalizacji prowadzonych w ramach określonego kierunku na konkretnym wydziale, a także na usuwanie istniejących specjalizacji.
- Moduł „Semestry” – umożliwia tworzenie, edycję i usuwanie semestrów. Moduł ten ma na celu zapewnienie poprawności planu, gdy dany rok akademicki będzie składał się z niestandardowej liczby semestrów, np. poza

semestrami zimowym i letnim w danym roku akademickim będzie występował również jakiś semestr pośredni (np. wiosenny).

Jednym z dodatkowych zadań naszej aplikacji ma być również weryfikacja planu pod względem jakichś ustalonych zasad. Tzn. dla konkretnego planu mogą być tworzone pewnego rodzaju reguły, a później użytkownik może sprawdzić, czy plan spełnia wszystkie reguły. Funkcjonalność ta pozwala na sprawdzenie np. czy plan jest zgodny z regulaminem uczelni. Przykładem może być tutaj sprawdzenie, czy wszystkie zajęcia o nazwie „Wychowanie Fizyczne” są za 0 punktów ECTS (wymóg taki znajduje się w regulaminie studiów Politechniki Śląskiej).

Wszystkie dane wprowadzane przez użytkownika przechowywane będą w relacyjnej bazie danych, co pozwoli na utrzymywanie logicznej struktury warstwy danych aplikacji.

2.1 ZAŁOŻENIA

Na podstawie powyższej analizy określiliśmy główne założenia tworzonej aplikacji:

- Definiowanie pojęć słownikowych:
 - wydziały,
 - kierunki,
 - instytuty,
 - specjalizacje,
 - typy przedmiotów,
 - typy studiów,
 - semestry.
- Tworzenie nowego planu dla danego kierunku na danym wydziale z uwzględnieniem typu studiów.

- Edycja planu:
 - dodawanie / edycja przedmiotów,
 - recenzja planu – informacje dla edytora zapisane przez recenzenta,
 - publikowanie planu – zmiana stanu planu na „obowiązujący”,
 - archiwizacja planu – zmiana stanu planu na „archiwalny”.
- Weryfikacja planu na podstawie ustalonych reguł
- Wydruk planu:
 - podgląd pliku pdf,
 - wydruk do formatów pdf i xml.
- Zarządzanie użytkownikami:
 - tworzenie / edycja / usuwanie użytkowników,
 - tworzenie / edycja / usuwanie ról.

2.2 UŻYTE TECHNOLOGIE

Do realizacji projektu zdecydowaliśmy się użyć języka C# i platformy Microsoft .NET 4. Do połączenia aplikacji z bazą danych i wszystkich operacji na danych wykorzystany został LINQ to Entities. Powodem takiego wyboru jest fakt, iż język C# jest aktualnie jednym z najbardziej rozpowszechnionych języków programowania, a także dzięki wbudowaniu wielu mechanizmów pozwala na szybkie tworzenie aplikacji. Poniżej znajdują się krótkie opisy wykorzystanych technologii.

2.2.1 Microsoft .NET 4 i język C#

Język C# jest aktualnie jednym z najbardziej popularnych języków programowania. Wielu pracodawców wymaga od przyszłych pracowników znajomości tego języka. Sam język – jako twór firmy Microsoft – jest bardzo dobrze przystosowany do pracy w środowisku Windows (które to jest najczęściej używanym systemem operacyjnym do

pracy biurowej). Sam język posiada wiele wbudowanych funkcji służących do interakcji z systemem i sprzętem. Dodatkowo dostępna jest bardzo bogata dokumentacja do języka.

Środowiskiem uruchomieniowym dla programów napisanych w języku C# jest platforma Microsoft .NET. W naszym wypadku skorzystaliśmy z wersji Microsoft .NET 4 jako standardowo dostępnej w środowisku Microsoft Visual Studio 2010 Professional. Sama platforma wspiera tworzenie aplikacji wykorzystujących różne technologie. Można tworzyć standardowe aplikacje okienkowe za pomocą Windows Forms lub WPF oraz serwisy internetowe wykorzystujące technologię ASP.NET lub Silverlight. W naszym przypadku do budowy aplikacji wykorzystujemy technologię Windows Forms, przy czym nie wykorzystujemy standardowych kontrolki dostępnych w Visual Studio, ale kontrolki firmy Telerik.

2.2.2 *LINQ to Entities*

LINQ to Entities to implementacja Linq pozwalająca na pisanie zapytań do modelu danych stworzonego w Entity Framework. Sama technologia Linq udostępnia wiele metod, które znacznie przyspieszają programowanie (np. konwersje różnych typów kolekcji na inne kolekcje). Język zapytań w LINQ to Entities jest bardzo podobny do języka zapytań SQL.

W naszym przypadku (mając już stworzoną bazę danych) wykorzystując Entity Framework stworzyliśmy w solucji plik mapowania bazy danych na obiekty klas. Ręcznie stworzona została klasa kontekstu, względem której wykonywane są wszystkie zapytania do bazy danych.

2.3 UŻYTE NARZĘDZIA

W trakcie pracy nad aplikacją wykorzystywaliśmy następujące narzędzia i środowiska:

- Microsoft Visual Studio 2010 Professional
- Microsoft SQL Server 2005
- Telerik WinForms Controls
- TortoiseSVN

- Framework NUnit
- ReSharper
- Portal www.code.google.com jako repozytorium

Poniżej znajduje się opis wymienionych narzędzi.

2.3.1 Microsoft Visual Studio 2010 Professional

Microsoft Visual Studio 2010 jest to zintegrowany pakiet narzędzi programistycznych dla platformy .NET. Pozwala on na pisanie aplikacji desktopowych, sieciowych oraz aplikacji webowych. Samo środowisko wspiera języki programowania takie jak:

- C#
- Visual Basic .NET
- F#
- C++
- J# (do wersji Microsoft Visual Studio 2005)

W wersji 2010 z jakiej my korzystamy dodano względem poprzednich wersji: .NET Framework 4, wsparcie dla SQL Server 2008 oraz nowe opcje do testowania oprogramowania.

W środowisko to wbudowany jest edytor kodu wspierający IntelliSense (inteligentne autouzupełnianie tworzonego kodu – znacznie przyspiesza pisanie aplikacji), debugger, kreatory do tworzenia interfejsu użytkownika, kreatory do tworzenia klas i schematów baz danych.

Skorzystaliśmy z wersji Professional gdyż jest ona dla nas darmowa jako dla studentów, oraz przede wszystkim udostępnia możliwość tworzenia testów jednostkowych z użyciem już wbudowanego narzędzia jakim jest MSTest.

Samo środowisko jest popularnym środowiskiem w firmach programistycznych i jego znajomość jest bardzo mile widziana przez pracodawców.

2.3.2 Microsoft SQL Server 2005

Do przechowywania danych wybraliśmy relacyjną bazę danych Microsoft SQL Server 2005 w wersji Express. Jest to wersja darmowa do zastosowań niekomercyjnych. Zdecydowaliśmy się na ten rodzaj bazy danych z racji tego, iż świetnie integruje się ona ze środowiskiem Microsoft Visual Studio 2010 Professional. Do zarządzania bazą danych korzystamy z Microsoft SQL Server 2005 Management Studio. Pozwoliło nam to na bardzo łatwe stworzenie schematu naszej bazy danych, na podstawie którego automatycznie zostały wygenerowane tabele.

Zrezygnowaliśmy z korzystania z baz danych innych firm (Oracle, MySQL itd.), gdyż nie są one wspierane tak dobrze jak serwery bazodanowe firmy Microsoft przez Visual Studio.

2.3.3 Telerik WinForms Controls

Telerik WinForms Controls to zestaw kontrolki do aplikacji desktopowych tworzonych przy użyciu technologii WinForms. Zdecydowaliśmy się na ich użycie, gdyż standardowe kontrolki dostępne w Visual Studio pod względem wizualnym nie prezentują się ciekawie.

Jesteśmy zdania, że poza spełnianiem swoich zadań aplikacja powinna również być przyjazna dla użytkownika, co w naszym rozumieniu oznacza przejrzystość interfejsu oraz atrakcyjność wizualną.

W naszym przypadku skorzystaliśmy z wersji testowej tych kontrolki (pełne wersje są płatne, także do zastosowań niekomercyjnych). Jedynym znakiem, iż aplikacja wykorzystuje testową wersję kontrolki jest pojawiające się od czasu do czasu w trakcie korzystania aplikacji okienko o korzystaniu z wersji testowej.

Rysunek 1 Okno informujące o wersji testowej kontrolek

2.3.4 TortoiseSVN

TortoiseSVN jest programem do kontroli źródła, wersji, edycji pliku dla systemów Windows. Jest on oparty na programie Subversion, zapewnia miły dla oka i przyjemny w użytkowaniu interfejs. Program ten jest programem całkowicie darmowym, również dla zastosowań komercyjnych.

TortoiseSVN jest jednym z najpopularniejszych programów zapewniających możliwość wersjonowania plików. Za jego pomocą możemy utworzyć lokalne repozytorium projektu. Mając projekt na zdalnym serwerze (w naszym wypadku korzystaliśmy z serwisu Google Code), wiele osób ma możliwość wprowadzania lokalnie zmian do poszczególnych plików i wysyłania tych plików na serwer jako nową wersję. Kolejna osoba może pobrać takie pliki i jeżeli występują jakieś konflikty (osoba pobierająca również wprowadziła zmiany do tych samych plików, które wykluczają zmiany w nowej wersji) – w łatwy sposób je rozwiązać.

Zdecydowaliśmy się na użycie tego programu gdyż jest on powszechnie wykorzystywany w firmach programistycznych i wielu pracodawców wymaga jego znajomości.

2.3.5 *Framework NUnit*

NUnit jest frameworkiem do tworzenia testów jednostkowych dla aplikacji tworzonych we wszystkich językach dla platformy .NET. Pierwotnie było on wzorowany na dostępnym w Javie frameworku JUnit.

W językach takich jak C# można dziedziczyć tylko z jednej klasy, co powoduje problemy przy tworzeniu testów jednostkowych. NUnit rozwiązuje te problemy poprzez wykorzystanie specyficznej cechy języka C# - atrybutów, do oznaczenia klas i metod testowych. Dzięki temu nadal możemy korzystać z dziedziczenia oraz jednocześnie tworzyć testy jednostkowe naszych metod.

2.3.6 *ReSharper*

ReSharper to dodatek to Visual Studio wspomagający pracę z kodem aplikacji. Jest to komercyjne narzędzie, które znacznie usprawnia proces refactoringu kodu, nawigowania pomiędzy powiązаныmi klasami. Umożliwia również pilnowanie stylu kodowania, gdy projekt jest tworzony przez kilku programistów.

Jest to narzędzie komercyjne, płatne, jednak my korzystaliśmy z 30 – dniowej wersji testowej.

2.3.7 *Google Code*

Jako repozytorium dla projektu użyliśmy serwisu Google Code. Zastanawialiśmy się również nad serwisami opartymi o system Jira, ale doszliśmy do wniosku, iż tak rozbudowany system nie jest potrzebny dla tak małego projektu.

Serwis Google Code pozwala na tworzenie witryn połączonych z repozytorium dla projektów niekomercyjnych. Dostępny jest tam pewnego rodzaju moduł wiki oraz moduł notek.

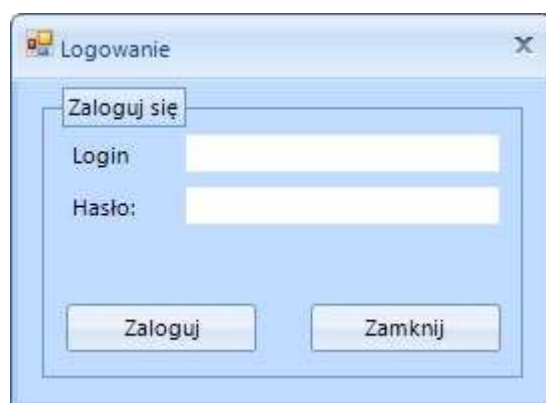
Serwis udostępnia również możliwość podglądu plików źródłowych, porównywania kolejnych wersji plików, a także możliwość komentowania kodu.

W naszym przypadku serwis był wykorzystywany przede wszystkim jako repozytorium projektu, z którym łączyliśmy się przy pomocy programu TortoiseSVN. Korzystaliśmy również z systemu notek udostępnianych przez Google Code.

3. SPECYFIKACJA ZEWNĘTRZNA

3.1 LOGOWANIE

Po uruchomieniu programu użytkownikowi ukazuje się poniższe okno (Rysunek 2). Okno to służy do uwierzytelniania użytkownika. Użytkownik powinien wpisać swój login oraz hasło w odpowiednie pola a następnie kliknąć przycisk ‘Zaloguj’. Jeżeli podane są błędne dane logowania użytkownik dostanie stosowną informację.

Rysunek 2 Forma logowania

3.2 GŁÓWNE OKNO APLIKACJI

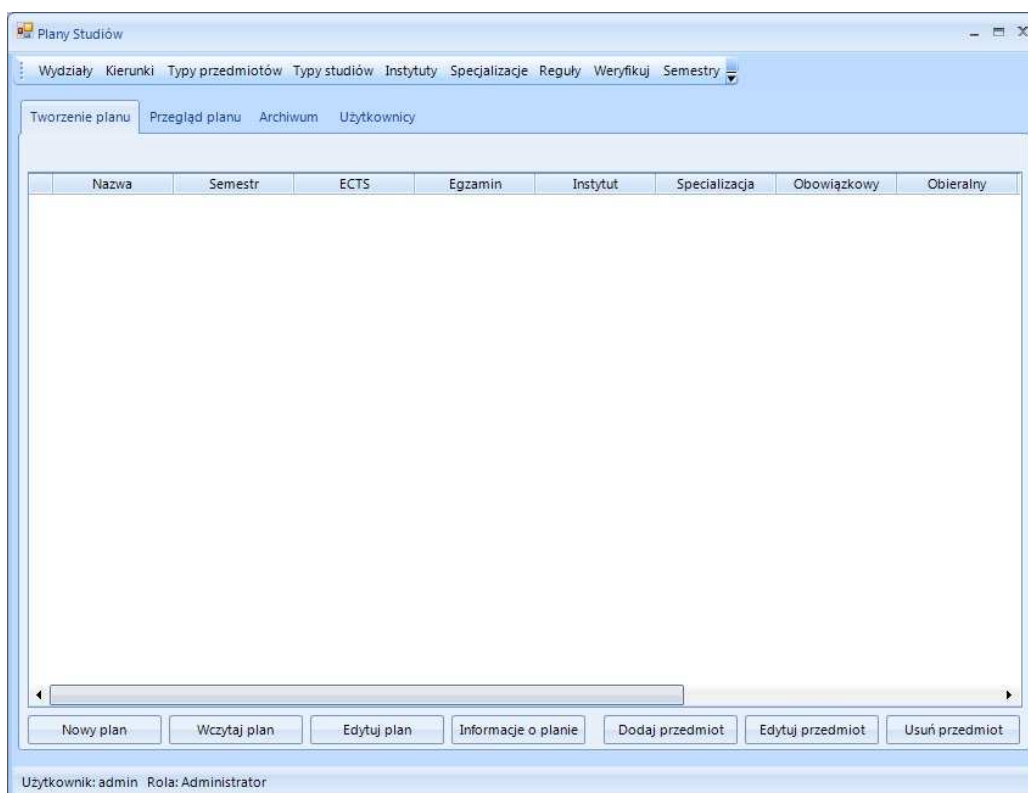
Po zalogowaniu użytkownikowi ukazuje się główne okno aplikacji (Rysunek 3). Z tej formy użytkownik ma dostęp do wszystkich funkcji programu (określonych przez posiadaną przez niego rolę). Pokazany tutaj został przykład użytkownika o prawach administracyjnych – posiadający dostęp do wszystkich funkcji programu.

Użytkownik ma możliwość zarządzania: wydziałami, kierunkami, typami przedmiotów i studiów, instytutami, specjalizacjami, regułami, semestrami oraz może zweryfikować plan na podstawie utworzonych wcześniej reguł.

Opcje związane z planem zostały podzielone na zakładki – ‘*Tworzenie planu*’ (udostępnia opcje bezpośrednio związane z tworzeniem nowego planu), ‘*Przegląd planu*’ (udostępnia opcje takie jak przeglądanie już gotowych planów oraz ich eksport do plików w formacie *.pdf oraz *.xml, dodatkowo możliwe jest wyświetlenie informacji o danym planie). Zakładka ‘*Archiwum*’ służy do przeglądania planów archiwalnych (takich, które nie są już obowiązujące), oraz umożliwia także stworzenie nowego planu na podstawie

planu archiwalnego. Ostatnia zakładka – ‘Użytkownicy’ służy do zarządzania użytkownikami.

Do zarządzania każdym z elementów służą osobne moduły, które zostały przedstawione w postaci osobnych form, do których odnośniki znajdują się na pasku narzędziowym, bądź też są umiejscowione w odpowiednich zakładkach lub innych formach.

Rysunek 3 Główne okno aplikacji

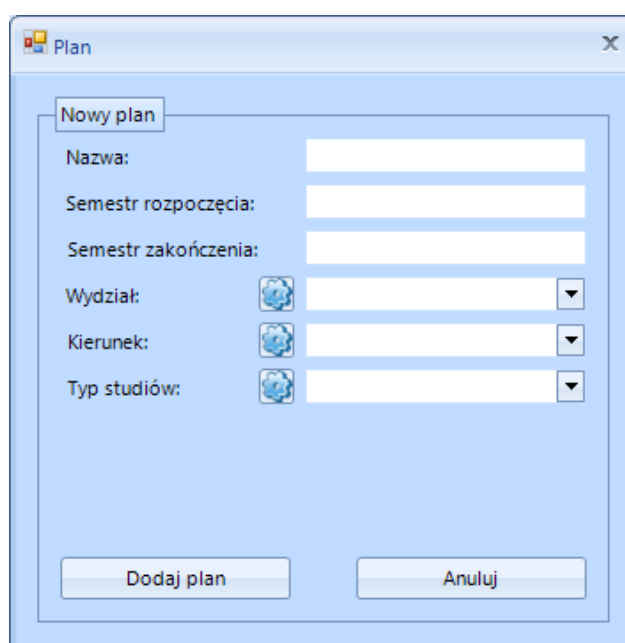
3.3 TWORZENIE PLANU

W tym rozdziale zostanie opisany proces tworzenia nowego oraz edycji istniejącego planu. Przedstawiona zostanie również możliwość skopiowania przedmiotów z planu z archiwizowanego do tworzonego

3.3.1 Tworzenie nowego planu

W celu stworzenia nowego planu użytkownik musi przejść na zakładkę ‘Tworzenie planu’, a następnie kliknąć przycisk ‘Nowy plan’, który wyświetli okno odpowiedzialne za

tworzenie planu (Rysunek 4). W pole 'Nazwa' należy wpisać nazwę tworzonego planu, w pola 'Semestr rozpoczęcia' oraz 'Semestr zakończenia' odpowiednio wartości liczbowe określające numery semestrów początkowego oraz końcowego. Należy także wybrać dostępny wydział, kierunek i typ studiów. Jeżeli nie ma do wyboru powyższych danych należy je ręcznie dodać korzystając z przycisków znajdujących się przy odpowiednich listach rozwijanych (dodawanie tych elementów zostało opisane w rozdziałach 3.4, 3.5 oraz 3.6.) Po uzupełnieniu danych należy kliknąć przycisk 'Dodaj plan'. Po tej akcji użytkownik zostanie poinformowany o tym, iż plan został stworzony, następnie okno dodawania planu zostanie zamknięte.

The image shows a Windows-style dialog box titled 'Plan'. Inside the dialog, there is a tab labeled 'Nowy plan'. Below the tab, there are several input fields: 'Nazwa:' followed by a text box; 'Semestr rozpoczęcia:' followed by a text box; 'Semestr zakończenia:' followed by a text box; 'Wydział:' followed by a small globe icon and a dropdown menu; 'Kierunek:' followed by a small globe icon and a dropdown menu; and 'Typ studiów:' followed by a small globe icon and a dropdown menu. At the bottom of the dialog, there are two buttons: 'Dodaj plan' and 'Anuluj'.

Rysunek 4 Tworzenie nowego planu

W przypadku podania błędnych danych, bądź nie podania ich wcale, użytkownik zostanie stosownie o tym poinformowany.

3.3.2 Wczytywanie planu

Aplikacja zapewnia możliwość wczytania planu. W celu wczytania już utworzonego wcześniej planu należy przejść na zakładkę 'Tworzenie planu' i kliknąć przycisk 'Wczytaj plan'. Po kliknięciu powinno pojawić się okno wczytywania planu (Rysunek 5). Po lewej stronie powinna pojawić się lista dostępnych planów.

Wygodne wczytywanie danego planu zapewnia filtr, który ułatwia wyszukiwanie. Filtr zapewnia wyszukiwanie po nazwie, wydziałach, kierunkach, roku rozpoczęcia i zakończenia oraz semestrach początkowym i końcowym. Dodatkowo jest dostępna opcja wyszukiwania planów po ich statusie – obowiązujący, archiwalny bądź przeszukiwanie po obu (nie wszystkie opcje filtrowania po statusie są dostępne, np. gdy użytkownik chce załadować plan do edycji to opcja filtrowania po statusie archiwalnym nie jest dostępna – nie można wczytać i edytować planu archiwalnego). Po sprecyzowaniu filtra należy kliknąć przycisk *‘Ustaw filtr’*. Nastąpi wyszukanie planów wg ustalonych wytycznych.

W celu wczytania konkretnego planu należy go wybrać z listy planów, a następnie kliknąć przycisk *‘Wczytaj’*.

Rysunek 5 Wczytywanie planu

3.3.3 Dodawanie przedmiotów do planu

Po utworzeniu nowego planu można rozpocząć dodawanie do niego przedmiotów. W tym celu należy kliknąć przycisk *‘Dodaj przedmiot’*. Pojawi się okno przedstawione na rysunku 6. Dla każdego przedmiotu możemy ustawić jego nazwę, semestr, na którym obowiązuje, ilość punktów ECTS, instytut (dodawanie instytutów i semestrów, w przypadku ich braku zostało opisane w rozdziale...). Można ustawić także to, czy

przedmiot jest obowiązkowy lub obieralny oraz czy jest na specjalizacji jako przedmiot obieralny lub obowiązkowy. Należy także zdefiniować typ przedmiotu wraz z ilością godzin (dodawania typów przedmiotów oraz specjalizacji w przypadku ich braku zostało opisane w rozdziale).

The screenshot shows a software window titled "Zarządzanie przedmiotami - dodawanie przedmiotu". Inside, there's a "Dodaj przedmiot" section with the following fields: "Nazwa:" (text input), "Semestr:" (dropdown menu), "Punkty ECTS:" (spin box with "0,0"), "Egzamin:" (checkbox), "Kierunek:" (text input with "Informatyka"), "Wydział:" (text input with "AEII"), "Instytut:" (dropdown menu with "Brak"), "Obowiązkowy:" (checkbox), and "Obieralny:" (checkbox). Below these are two tables. The first table, "Specjalizacja", has columns "Obowiązkowy" and "Obieralny" and a message "Click here to add a new row". The second table, "Typ", has columns "Typ" and "Godziny". At the bottom, there are three buttons: "Wyczyść specjalizacje", "Dodaj przedmiot", and "Zamknij".

Rysunek 6 Dodawanie przedmiotu do planu

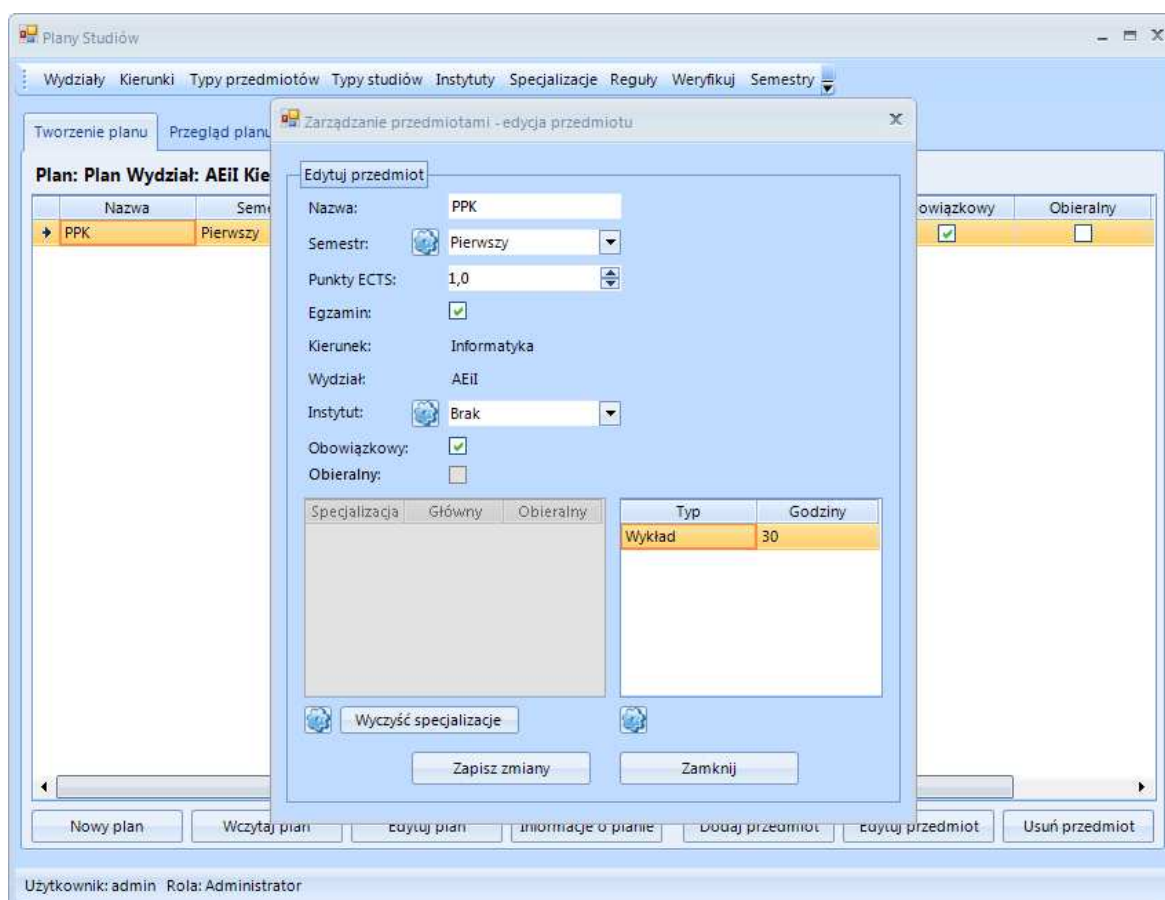
Po uzupełnieniu danych należy kliknąć przycisk *'Dodaj przedmiot'*. W przypadku braku wymaganych, bądź podaniu błędnych danych użytkownik zostanie powiadomiony o tym fakcie w stosowny sposób. Operację dodawania przedmiotów należy powtarzać, aż do wprowadzenia wszystkich przedmiotów przewidzianych dla konkretnego planu.

3.3.4 Edytowanie i usuwanie przedmiotów

Istnieje możliwość poprawy błędów popełnionych przy dodawaniu przedmiotów. W tym celu należy wczytać odpowiedni plan korzystając z zakładki *'Tworzenie planu'*, a

następnie wybrać przedmiot, który chcemy edytować bądź usunąć z tabeli. Po wybraniu przedmiotu w zależności od akcji, którą chcemy wykonać, należy kliknąć przycisk *‘Edytuj przedmiot’* bądź *‘Usuń przedmiot’*.

W przypadku edycji zostanie wyświetlone okno edycji przedmiotu (Rysunek 7). Okno to daje możliwość zmiany danych, które można ustalić podczas dodawania przedmiotu (nazwę, semestr, na którym obowiązuje, ilość punktów ECTS, instytut, przedmiot jako obowiązkowy lub obieralny, dostępny na specjalizacji jako przedmiot obieralny lub obowiązkowy, typy przedmiotu wraz z ilością godzin).

Rysunek 7 Edycja przedmiotu

W przypadku wybrania usuwania przedmiotu wybrany przez użytkownika przedmiot zostanie usunięty.

3.3.5 Tworzenie reguł weryfikacji planu

W celu dodania reguł weryfikacji planu należy, po stworzeniu lub wczytaniu planu, kliknąć w przycisk *'Reguły'* znajdujący się na tzw. toolbarze. Po jego kliknięciu wyświetli się forma, która pozwala na dodawanie reguł do planu (Rysunek 8). Zdefiniowane wcześniej reguły zostaną przedstawione w formie tabelki.

Dostępnych jest sześć typów reguł (3 dotyczące punktów ECTS oraz 3 dotyczące liczby godzin), które można definiować dzięki dodatkowym opcjom – typy przedmiotu, przedmioty oraz zakres obowiązywania reguł (konkretny semestr bądź cały plan).

W celu dodania reguły do planu należy zaznaczyć typ reguły, a następnie wybrać dodatkowe opcje definiujące regułę. W przypadku reguł odnoszących się do typu przedmiotu należy wybrać typ przedmiotu, a w przypadku reguł odnoszących się do przedmiotu należy wybrać przedmiot. Jeżeli do planu nie został dodany żaden przedmiot to reguły dotyczące konkretnego przedmiotu nie będą dostępne. Dodatkowe opcje typu liczba punktów ECTS oraz liczba godzin należy wpisać w odpowiednie pola reguł. Należy także wybrać zakres obowiązywania reguł. Po zdefiniowaniu reguł dla planu należy kliknąć przycisk *'Dodaj regułę'*. Nowe reguły zostaną dodane do tabeli. W przypadku podania błędnych lub niekompletnych danych użytkownik zostanie poinformowany o ewentualnych błędach w stosowny sposób.

[illegible]

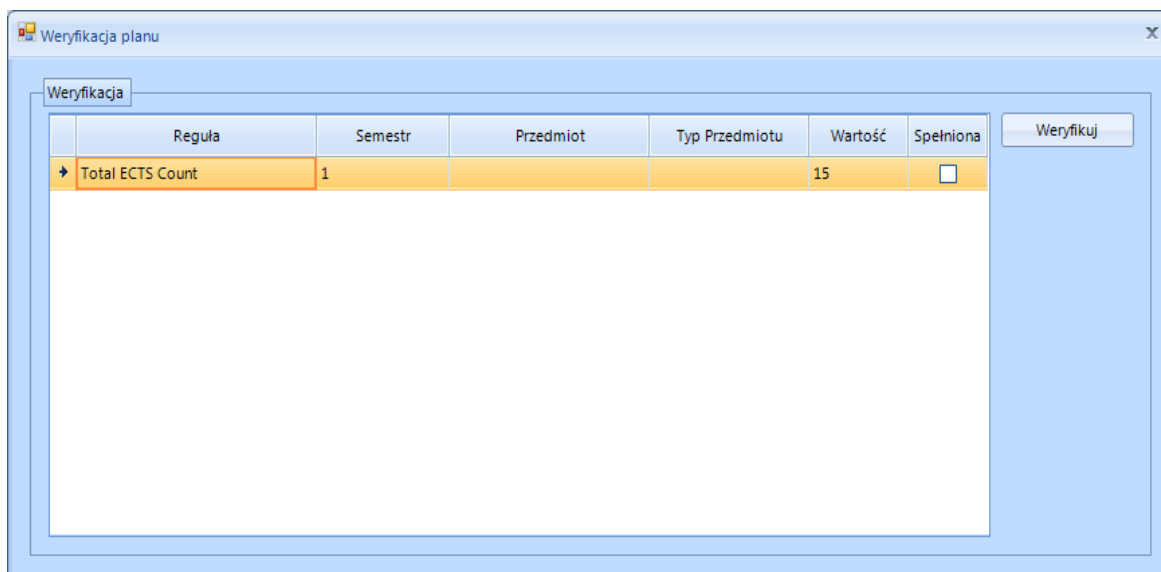
Rysunek 8 Dodawanie reguł

3.3.6 Weryfikacja planu

W celu weryfikacji planu należy kliknąć przycisk ‘*Weryfikuj*’ znajdujący się na pasku narzędziowym. Po kliknięciu powinno pojawić się okno weryfikacji planu (Rysunek 9).

W przypadku, gdy nie zdefiniowano żadnych reguł, użytkownik zostanie o tym stosownie poinformowany (w celu dodania reguł weryfikacji planu patrz rozdział 3.3.5).

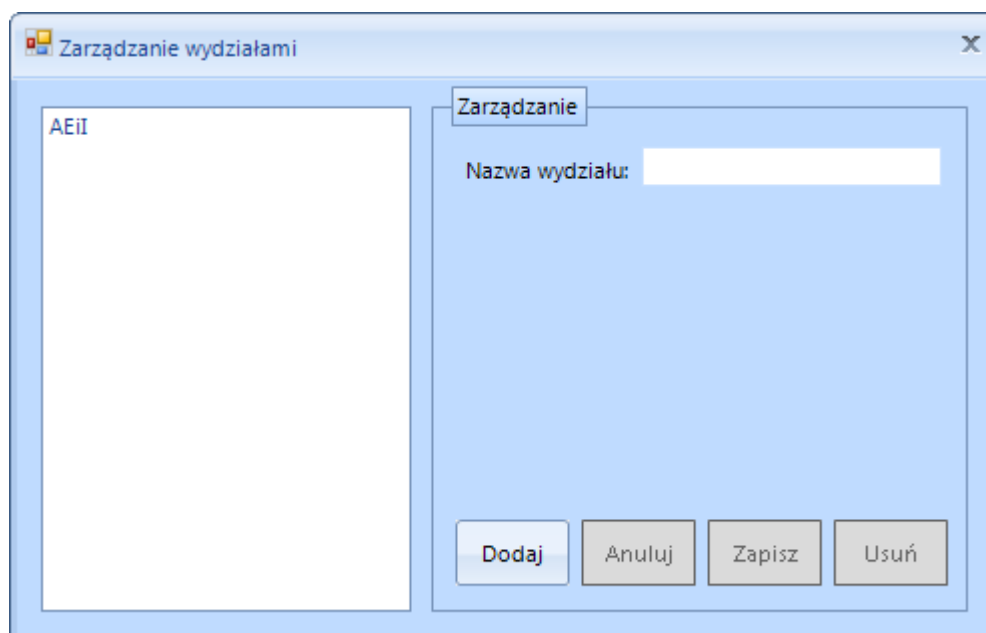
Po pojawieniu się okna w tabeli zostaną przedstawione reguły utworzone dla danego planu. W celu weryfikacji planu należy kliknąć przycisk ‘*Weryfikuj*’. Użytkownik zostanie poinformowany o wynikach weryfikacji poprzez kolumnę ‘*Spełniona*’ znajdującą się w tabeli z regułami.

Rysunek 9 Weryfikacja planu

3.4 ZARZĄDZANIE WYDZIAŁAMI

W celu zarządzania wydziałami należy kliknąć przycisk 'Wydziały', znajdujący się na pasku narzędziowym w głównym oknie aplikacji. Po jego kliknięciu wyświetli się okno do zarządzania wydziałami (Rysunek 10).

Rysunek 10 Zarządzanie wydziałami

3.4.1 Dodawanie wydziału

W celu dodania nowego wydziału należy wpisać jego nazwę w pole 'Nazwa wydziału', a następnie kliknąć przycisk 'Dodaj'. Jeżeli użytkownik będzie chciał dodać wydział, który już istnieje, bądź nie poda nazwy wydziału, zostanie poinformowany o błędzie. Po dodaniu wydziału, pojawi się on na liście.

3.4.2 Edycja wydziału

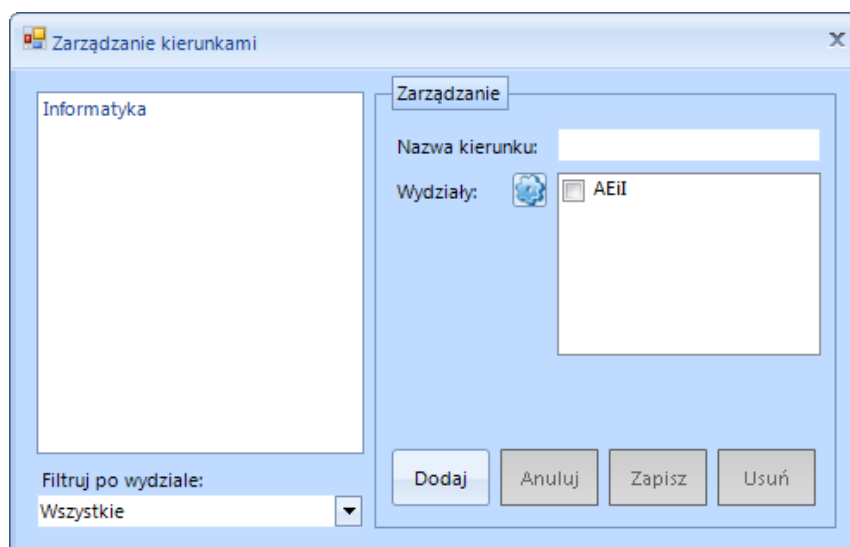
W celu edycji danego wydziału należy wybrać wydział dostępny na liście klikając w niego dwukrotnie. Następnie zmienić jego nazwę i zapisać zmiany klikając przycisk 'Zapisz'. Aby anulować zmiany należy kliknąć przycisk 'Anuluj'.

3.4.3 Usuwanie wydziału

Akcja usuwania wygląda podobnie do edycji z tym, że należy wybrać wydział i kliknąć przycisk 'Usuń'. Użytkownik zostanie powiadomiony, jeżeli nie uda się usunąć danego wydziału.

3.5 ZARZĄDZANIE KIERUNKAMI

W celu zarządzania kierunkami należy kliknąć przycisk 'Kierunki', znajdujący się na pasku narzędziowym w głównym oknie aplikacji. Po jego pojawieniu się okno widoczne na poniższym rysunku.

Rysunek 11 Zarządzanie kierunkami

3.5.1 Dodawanie kierunku

W celu dodania nowego wydziału należy wpisać jego nazwę w pole *'Nazwa kierunku'*, wybrać wydział, na którym kierunek będzie dostępny (można wybrać więcej niż jeden), a następnie kliknąć przycisk *'Dodaj'*. Jeżeli użytkownik będzie chciał dodać kierunek, który już istnieje, bądź nie poda nazwy kierunku zostanie poinformowany o błędzie. Po dodaniu kierunku pojawi się na liście. W przypadku, gdy nie ma na liście żadnego wydziału użytkownik może dodać go poprzez formę zarządzania wydziałami. Opis dodawania wydziału został przedstawiony w rozdziale 3.4.

3.5.2 Edycja kierunku

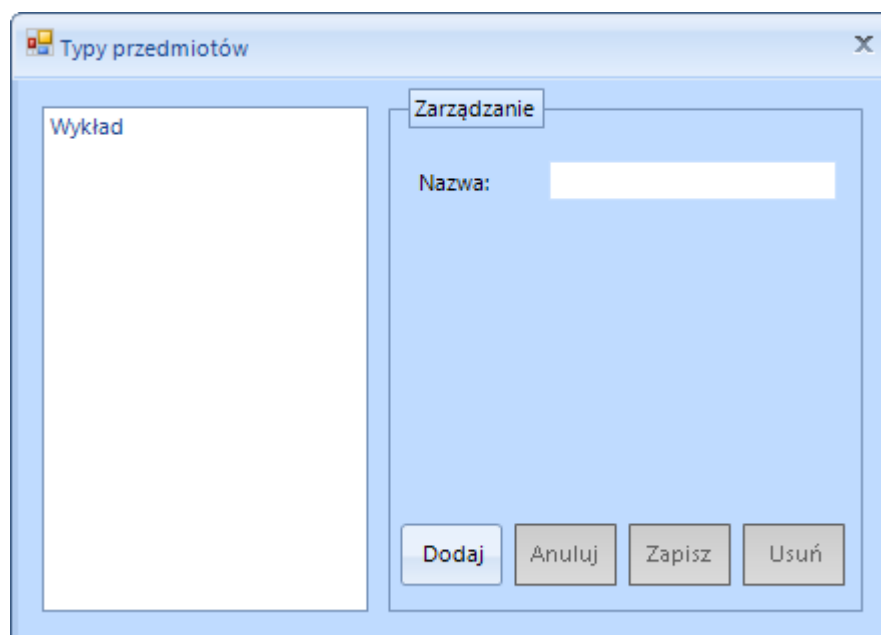
W celu edycji należy wybrać kierunek dostępny na liście klikając w niego dwukrotnie. Następnie zmienić jego nazwę lub wydział, na którym ma być dostępny i zapisać zmiany klikając przycisk *'Zapisz'*. W celu anulowania zmiany należy kliknąć przycisk *'Anuluj'*. Został zastosowany tutaj filtr, który pozwala na szukanie kierunku na danym wydziale, bądź też na wszystkich wydziałach. Filtr uaktywnia się po wyborze wartości z listy rozwijanej *'Filtruj po wydziale'*.

3.5.3 Usuwanie kierunku

Akcja usuwania wygląda podobnie do edycji z tym, że należy wybrać kierunek i kliknąć przycisk *'Usuń'*. Użytkownik zostanie powiadomiony, jeżeli nie uda się usunąć danego kierunku.

3.6 ZARZĄDZANIE TYPAMI PRZEDMIOTÓW

W celu zarządzania typami przedmiotów należy kliknąć przycisk *'Typy przedmiotów'*, znajdujący się na pasku narzędziowym w głównym oknie aplikacji. Po jego kliknięciu pojawi się okno zarządzania typami przedmiotów (Rysunek 12).

Rysunek 12 Zarządzanie typami przedmiotów

3.6.1 Dodawanie typu przedmiotu

W celu dodania nowego typu przedmiotu należy wpisać jego nazwę w pole 'Nazwa', a następnie kliknąć przycisk 'Dodaj'. Jeżeli użytkownik będzie chciał dodać typ, który już istnieje, bądź nie poda jego nazwy, zostanie poinformowany o błędzie. Po dodaniu typu pojawi się on na liście.

3.6.2 Edycja typu przedmiotu

W celu edycji danego typu należy wybrać typ dostępny na liście, klikając w niego dwukrotnie. Następnie zmienić jego nazwę i zapisać zmiany klikając przycisk 'Zapisz'. W celu anulowania zmiany należy kliknąć przycisk 'Anuluj'.

3.6.3 Usuwanie typu przedmiotu

Akcja usuwania wygląda podobnie do edycji z tym, że należy wybrać typ przedmiotu i kliknąć przycisk 'Usuń'. Użytkownik zostanie powiadomiony, jeżeli nie uda się usunąć danego typu.

4. SPECYFIKACJA WEWNĘTRZNA

5. URUCHAMIANIE I TESTOWANIE

6. WNIOSKI

7. BIBLIOGRAFIA

1. <http://msdn.microsoft.com/en-us/library/bb386964.aspx>
2. <http://msdn.microsoft.com/en-us/library/w0x726c2.aspx>
3. http://pl.wikipedia.org/wiki/.NET_Framework
4. http://en.wikipedia.org/wiki/Microsoft_Visual_Studio
5. <http://www.nunit.org/index.php?p=home>
6. <http://www.jetbrains.com/resharper/index.html>
7. www.code.google.com
8. „ASP .NET 3.5 z wykorzystaniem C# i VB” – B.Evjen, S.Hanselman, D.Rader
9. „Język C# 2008 i platforma .NET 3.5” – A.Troelsen

SPIS RYSUNKÓW

Rysunek 1 Okno informujące o wersji testowej kontrolek.....	11
Rysunek 2 Forma logowania	13
Rysunek 3 Główne okno aplikacji.....	14
Rysunek 4 Tworzenie nowego planu	15
Rysunek 5 Wczytywanie planu	16
Rysunek 6 Dodawanie przedmiotu do planu	17
Rysunek 7 Edycja przedmiotu.....	18
Rysunek 8 Dodawanie reguł.....	20
Rysunek 9 Weryfikacja planu.....	21
Rysunek 10 Zarządzanie wydziałami	21
Rysunek 11 Zarządzanie kierunkami	22
Rysunek 12 Zarządzanie typami przedmiotów	24

SPIS TREŚCI

1.	WSTĘP	3
2.	ANALIZA TEMATU	4
2.1	ZAŁOŻENIA	6
2.2	UŻYTE TECHNOLOGIE	7
2.2.1	Microsoft .NET 4 i język C#	7
2.2.2	LINQ to Entities.....	8
2.3	UŻYTE NARZĘDZIA.....	8
2.3.1	Microsoft Visual Studio 2010 Professional	9
2.3.2	Microsoft SQL Server 2005.....	10
2.3.3	Telerik WinForms Controls	10
2.3.4	TortoiseSVN	11
2.3.5	Framework NUnit	12
2.3.6	ReSharper.....	12
2.3.7	Google Code	12
3.	SPECYFIKACJA ZEWNĘTRZNA.....	13
3.1	LOGOWANIE	13
3.2	GŁÓWNE OKNO APLIKACJI.....	13
3.3	TWORZENIE PLANU.....	14
3.3.1	Tworzenie nowego planu	14
3.3.2	Wczytywanie planu.....	15
3.3.3	Dodawanie przedmiotów do planu	16

3.3.4	Edytowanie i usuwanie przedmiotów	17
3.3.5	Tworzenie reguł weryfikacji planu	19
3.3.6	Weryfikacja planu	20
3.4	ZARZĄDZANIE WYDZIAŁAMI	21
3.4.1	Dodawanie wydziału.....	22
3.4.2	Edycja wydziału.....	22
3.4.3	Usuwanie wydziału.....	22
3.5	ZARZĄDZANIE KIERUNKAMI	22
3.5.1	Dodawanie kierunku	23
3.5.2	Edycja kierunku	23
3.5.3	Usuwanie kierunku	23
3.6	ZARZĄDZANIE TYPAMI PRZEDMIOTÓW	23
3.6.1	Dodawanie typu przedmiotu	24
3.6.2	Edycja typu przedmiotu	24
3.6.3	Usuwanie typu przedmiotu	24
4.	SPECYFIKACJA WEWNĘTRZNA.....	25
5.	URUCHAMIANIE I TESTOWANIE	25
6.	WNIOSKI.....	25
7.	BIBLIOGRAFIA	25
	SPIS RYSUNKÓW	26
	SPIS TREŚCI	27